

ÍTRÓTTUR HONDBÓLTUR KVINNUR

GRØNT & GREIPAÐ

Kyndilskvinnurnar hava verið tær bestu í vetur. Og tá tað ikki bar til at spæla seg fram til FM-gullið, var stríðsviljin nóg stórur til at toga seg seinasta pettið móti gullinum

Jákup Mørk

Fagnaðurin var øgiligur, tá floytan í høllini á Hálsi ljóðaði fyrri seinastu ferð. Kyndilskvinnurnar vóru á gáttini til at missa FM-gullið á gólvið, tá VÍF við fimm málum á rað hevði vent næstu FM-finaluni á høvdið. Men tær grønu reistust aftur, og við rimmar endaspurtti fingur tær gullið undir land.

Breiddin avgerandi

Í fyrri finaluni, sum varð spæld í Vestmanna skirisdag, hevði Kyndil eina løtu sópað allan iva til viks, men bráðliga gjørdist talana um ein serstakliga spennandi hondbóltsdyst.

Við eini stórskjótandi Simonu Petersen á odda buldraði Kyndil avstað, og longu í steðginum tóktist tað mesta vera avgjørt. Fyrstu 20 minuttirnar av seinna hálv-

leiki eydnaðist tó bara at skjóta tvey mál, og VÍF minkaði munin niður í eitt, tá tær gulu bráðliga mistu takið. Innan hálvan minutt hevði Kyndil revsað tvey óneyðug bólttap hjá teimum gulu, og so kom sigurin ongan tíð av álvara í vanda.

Seinna finalan í Havn gjørdist ein veruligur klassikari. Ikki endiliga, tí hond-

bóltsspælið var somikið gott. Men í 60 minuttir sóu áskoðararnir tvey lið, har hvør tann einasti spælarin stríddist av øllum alvi fyrri stóra málinum.

Verjurnar stóu stinnar sum kletturin, og tað var mest sum ógjørlegt hjá skjúttunum á liðunum báðum at koma framat. Kyndil helt seg eitt lítið vet

frammanfyri, tá tær høvdu vengur, ið dugdu at skora, meðan tað hjá VÍF einans var Liljan Djurhuus, sum tað glógvaði í eina løtu.

Tað var sermerkt, at VÍF næstan ikki skifti út, og eftir steðgin tóktist tað verða munurin, at Kyndil í størri mun kundi spara upp á kreftirnar hjá einstøku spælarunum. Og tá tær høvdu vunnið seg upp á 8-5, var trupult at síggja nakran veg aftur hjá VÍF.

Í Sóley Hórará áttu tær gulu tó ein trumf eftir. Tað eru kanska meira enn 10 ár síðani, at Sóley varð kosin besti spælarin í landinum, men hóast orkan ikki longur er til 60 minuttir, so eru hondbóltsevniini eyðsýnd. Hon bæði skoraði og spældi upp, og bara 10 minuttir fyrri leiklok var tað nú VÍF, sum hevði dystin í seinum hondum.

Seinastu 10 minuttirnir

prógvaðu tó aftur, at orkan ikki rakk hjá VÍF. Tvær útvisingar trektu seinastu tenninar úr liðnum. Simona Petersen, sum annars hevði skotið alt ov nógv til fánýtis, fekk bráðliga pláss til at knalla tveir bóltar inn, og tá Bjarta Johansen og Ásleig Súnadóttir settu punktum, kókaði grøni parturin av høllini. VÍF fekk seinasta málið, men tað var ov lítið og ov seint, og so var hondbóltseftirlit fullkomin hjá teimum grønu.

Drúgt hál

Hetta er fyrsta ferðin, at Kyndilskvinnur hava vunnið bæði lands- og steypakapping í sama kappingarári, og talan hevur verið um langt hál hjá grøna havnarfelagnum.

Síðani tær seinast í 90'unum sótu á FM-trúnuni, hava tær verið á botni og vent, men seinna árin hava strikurnar til eitt nýtt stórlíð verið alt meira sjónligar.

Sjálvandi eru spælarar sum Simona Petersen og Kristina Griksaite muna góður styrkur, sum er komin uttanífrá. Men bulurin á

HEVUR BÍÐAÐ Í 15 ÁR

Jórun Ludvig er einasti spælarin á Kyndils-liðnum, sum eisini var við, tá Kyndil seinast vann FM-heitið.

Saman við liðfeløgnum kundi Jórun fegnast um FM-gullið, sum Kyndil ognaði sær leygardagin.

Hetta er fyrsta FM-heitið hjá Kyndils kvinnum í 15 ár, og tað er ein løta at bíða.

– Ja, tað er leingi at bíða. Fyri Kyndil er hetta lang tíð, og at tað nú eisini gjørdist

greipan, er bara heilt fantastiskt.

Tit hava ongan tíð vunnið greipuna fyrr. Hevur tann spurningurin fyllt nakað, síðani tit í februar vunnu steypafinaluna?

– Slettis ikki. Tað var faktiskt ikki fyrr enn í morgun, at eg fann útav, at Kyndil ongan tíð hevði vunnið greipuna hjá kvinnum fyrr. Eg havi vunnið bæði lands- og steypakapping fyrr, men tað hevur

so ikki verið í sama ári, sigur Jórun.

Dysturin leygardag var fyrst og fremst merktur av tveimum framúr sterkum verjum, og Jórun viðgekk, at talan var um harðan og strævnan dyst.

– Verjurnar stóðu øgiliga væl. Hjá okkum riggaði slettis ikki at fáa gongd á álopsspælið, men tíbetur var tað sama eisini galdandi fyri VÍF. Og hetta er fyrst og fremst verjunum fyri at takka.

Sjálv er Jórun ikki millum tær yngstu á liðnum, og hon fekk at enda eisini spurningin, sum verður settur flestu veteranum: Ert tú til reiðar at vinna meira gull næsta ár?

– Beint nú eri for troytt til yvir høvur at hugsa um nakran hondbóltsdyst. Men man tað nú ikki fara at verða kortini, sigur hon.

jakup@sosialurin.fo

